

Yokluğun Yokuşu

– İbrahim Çam · 01 Ocak 2010

Ne zaman bir mabedin önünden geçsem
başımda ölüm kuşları
yüreğimde sen
bakışlar kan çekiyor
nakışlı mendillerde çoğalıyor
suskun gönüller

yabansı yetim bakışlı çocuklar
delik yokluğun ücra köşesi
tenhalaşıyor her gün
geçtiğim sokaklar
her yüzde bin yıldız sönüyor
sırada kim var
aşına yüzler dosta gidiyor
ellerimden düşüyor çiçekler

her gözden akan yaş
her uzun çığlık
her acı feryat soğuk beden
her yol ayrımında seni bekleyen
ayrılığın ardından yüreği çağlayan
bırakmıyor peşimi
yokuşundayım yokluğun
ah akıl almaz divanelikler

01.01.2010

Turhal/CUMA